

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

*XV Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

17 травня 2022 року

м. Рівне

УДК 001+37+316.3
Н 34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: збірник матеріалів XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених, м. Рівне, 17 травня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 188 с.

Оргкомітет конференції:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор – **голова оргкомітету**

Дейнега Олександр Вікторович – доктор економічних наук, професор – **заступник голови оргкомітету**

Поліщук Ольга Павлівна – доктор філософії, доцент – **заступник голови оргкомітету**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор економічних наук, професор

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор

Грицай Наталія Богданівна – доктор педагогічних наук, професор

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент

Баліка Людмила Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент

Гамза Анна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Станіславчук Наталія Іванівна – здобувач ступеня доктора філософії PhD

Мовчко Олег Петрович – здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Кулакевич Людмила Миколаївна – здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 5 від 26 травня 2022 р.)

орієнтованого, який передбачає організацію освітнього процесу з урахуванням індивідуальних особливостей і інтересів студентів; проблемно-ситуаційного, що припускає створення навчальних ситуацій різного ступеня проблемності; комунікативного, який забезпечує професійний розвиток особистості у процесі професійного або професійно-орієнтованого спілкування.

Компетентісний підхід передбачає формування професійної компетентності за рахунок методичних та педагогічних підходів, які передбачають відповідну організацію освітнього процесу, а саме: зміну ролі викладача від трансляції знань і способів діяльності до проектування індивідуального особистісного розвитку кожного здобувача; впровадження інноваційних методів стимулювання навчальної діяльності за допомогою вивчення і обміну досвідом, постановки і творчого вирішення проблеми [3].

Застосування методів навчання сприяють формуванню всіх складових професійної компетентності в залежності від їх особистісної схильності. Основними методами, що використовуються в процесі навчання є: проблемно-пошуковий, творчий, ігрові методи, презентації ідей, метод проектів і т.д.

В структурі освітньо-професійної програми «Фізична культура і спорт» програмні компетентності складаються з: інтегральної компетентності, загальних та фахових компетентностей.

В основі інтегральної компетентності лежить здатність бакалавра з фізичної культури і спорту розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у сфері фізичної культури і спорту або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій та методів відповідних наук, і характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності відповідають напрямку діяльності до яких відносяться: орієнтація у загальних теоретичних, соціально-економічних і організаційно-управлінських питаннях сфери фізичної культури та спорту і освітньої галузі; планування і організація роботи колективу; ресурсне забезпечення; діяльність системи менеджменту та якості праці. Ці компетентності забезпечують готовність спеціаліста з вищою освітою вирішувати загально професійні завдання у галузі фізичної культури і спорту.

Фахові компетентності – професійно-функціональні та професійно-комунікативні знання та уміння, які забезпечують підготовку спеціаліста до конкретних, для даного напрямку, об'єктів та предметів праці: або учитель фізичної культури, або тренер-викладач, або спортивний менеджер і припускають оволодіння алгоритмами діяльності з моделювання, проектування, науковим дослідженням у певній професійній сфері [1].

Розвитку загальних компетентностей сприяють наступні психолого-педагогічні умови: проблемна організація освітнього процесу; врахування принципу моделювання наукових досліджень в освіті; організація самостійної науково-дослідної діяльності здобувачів вищої освіти; забезпечення наступності та міждисциплінарного зв'язку між обов'язковими загальними та професійними, спеціальними дисциплінами.

Формуванню фахових компетентностей сприяють: орієнтація освітнього процесу у закладі вищої освіти на розвиток професійної спрямованості особистості здобувачів, що забезпечить інтерес майбутніх фахівців до професійних проблем і прагнення до їх ефективного вирішення; організація професійного виховання, яка передбачає розвиток професійно-значимих особистих якостей, які спираються на положення комунікативного підходу в освіті; забезпечення міждисциплінарної інтеграції змісту ряду загально-професійних дисциплін теорії фізичної культури і спорту, педагогіки та психології.

Становлення фахових компетентностей забезпечується: інтерактивністю навчання, що сприяє оволодінню здобувачами навичками професійного спілкування; впровадженням в освітній процес активних методів навчання і реалізацію ситуаційного підходу, які обумовлюють становлення у майбутніх фахівців досвіду у конкретних видах професійної діяльності; розширення соціокультурних і професійних зв'язків вузу з зовнішніми організаціями і соціальними інститутами, що дозволить здобувачам більш ефективно освоювати різні професійні функції; забезпечення внутрішніх міждисциплінарних зв'язків між загально-професійними та спеціальними психолого-педагогічними дисциплінами (педагогіка, психологія, педагогіка фізичної культури і спорту, спортивна психологія, методика фізичного виховання, основи спортивного тренування) та соціально-економічними (політологія, соціологія, економіка спорту, управління та логістика в спорті), які є базою становлення економіко-управлінських компетентностей.

Отже, професійні компетентності тренера-викладача проявляються як синтез когнітивного аспекту, системи міждисциплінарних структурованих знань, умінь та навичок, особистісних складових (мотивація, професійно-ціннісні орієнтації, здібності, практична підготовка до професійної діяльності у сфері фізичної культури і спорту) і первинного професійного досвіду, який дозволить фахівцю якісно і кваліфіковано виконувати функціональні обов'язки професійної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Освітньо-професійна програма «Фізична культура і спорт» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 017 «Фізична культура» галузі знань 01 Освіта/Педагогіка, кваліфікація: бакалавр фізичної культури і спорту, тренер-викладач з виду спорту, Рівненський державний гуманітарний університет. 2020. 20с.
2. Глузман О.В. Базові компетентності: сутність значення в життєвому успіху особистості. *Педагогіка і психологія*. 2009. №2. С.51-61.
3. Шиян Б. М. Методика викладання спортивно-педагогічних дисциплін у вищих навчальних закладах фізичного виховання і спорту: навч. посіб. Харків: ОВС, 2005. 208с.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА XIX – ПОЧАТОК XX СТОЛІТТЯ)

Голя Г. М., здобувач ступеня доктора філософії PhD

Бричок С. Б., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки, початкової, інклюзивної та вищої освіти Рівненський державний гуманітарний університет

Національно-культурне відродження України спонукає не лише до системних історико-педагогічних та історико-культурних досліджень, але й до регіональних пошуків витоків становлення освітніх і культурних закладів, їхнього змісту, форм і методів навчання для створення чіткої цілісної картини Волинської губернії досліджуваного періоду. Кінець XIX ст. – початок XX ст. на Волині характеризується поширенням ідей національного відродження, що зумовлювало підняття

Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

національно-культурного та політичного самоусвідомлення українців, що дозволило їм брати участь у національному русі, який мав прямий вплив на формування національної ідентичності волинян.

Суспільні та економічні умови волинського краю обумовлювали як сприяння, так і гальмування розвитку українського руху та привертати увагу дослідників. Загальні наукові положення відомих українських істориків початку ХХ ст. М. Грушевського, Д. Дорошенка, Г. Хоткевича, М. Левківського збагачують наші уявлення про розвиток системи освіти на теренах України. Вагомий внесок у дослідження розвитку освіти на Волині в останні роки зробили О. Борейко, С. Коляденко, І. Левкович, В. Омельчук, Н. Сейко, С. Бричок. Науковці розширили і поглибили інтерес до регіональної педагогічної думки та історико-педагогічних умов формування освітньої системи тих років. Однак, важливі питання підготовки вчителів церковнопарафіяльних шкіл, їх роль у розвитку освітньої справи на Волині залишаються недостатньо розкритими. Зокрема, варто акцентувати увагу на соціально-економічних умовах розвитку освітньої системи Волинської губернії, а саме діяльності церковнопарафіяльних шкіл.

Волинська губернія – адміністративно-територіальна одиниця на Правобережній Україні, утворена за указом Павла І 9 вересня 1797 р., головним містом утверджено Звягель (Новоград-Волинський), а з 1804 р. адміністративним центром офіційно став Житомир. На початку ХХ століття поділялася на 12 адміністративно-територіальних одиниць (повітів): Володимир-Волинський, Дубнівський, Житомирський, Ізяславський, Ковельський, Кременецький, Луцький, Новоград-Волинський, Овруцький, Острозький, Рівненський, Старокосятинівський [6, с. 606].

З другої половини ХІХ ст. у Волинській губернії відбувається руйнація натурального господарства, інтенсивний розвиток виробничих відносин та поступове перетворення регіону з традиційно аграрного на промисловий. В економічному плані Волинська губернія була однією з найменш розвинутих в Україні. На початку ХХ ст. це був в основному аграрний регіон. 91,2% населення губернії займалося землеробством із використанням застарілих технологій та знарядь обробітку землі, що знижувало ефективність ведення господарства [1, с. 41]. Незважаючи на певне економічне піднесення Волині, через Століпінську реформу, західна її частина (Луцький, Ковельський, Володимир-Волинський повіти) залишалася найвідсталішою в промисловому плані в європейській частині Росії. У кінці ХІХ ст. на Волині спостерігається прискорення урбанізаційного процесу. Найвищі темпи зростання чисельності мешканців демонстрували ті міста, через які була прокладена залізниця. Стан освіченості населення Волинської губернії досліджуваного періоду визначався в першу чергу грамотністю широких верств населення, яка була доволі низькою. Як наслідок, розвиток продуктивних сил регіону на початку ХХ ст. був неможливий без подолання неписьменності населення та забезпечення його світського характеру. Невід'ємною складовою діяльності земського самоврядування Волині було сприяння освіченості населення.

Історичні події другої половини ХVІІ ст., що призвели в подальшому Україну до повної втрати своєї незалежності і, більше того, роз'єднання її двома сусідніми державами, наклали свій регресивний відбиток на всі сфери суспільно-політичного життя українського народу. Польська експансія Правобережної України завершилася після другого (1793 р.) та третього (1795 р.) поділів Речі Посполитої. Згідно другого поділу Польщі Київське, Брацлавське, Подільське воєводства та східна частина Волині відійшли до Росії. А за третім – до Росії відійшла решта Волині та східна частина Холмщини. Після приєднання Волині до Російської імперії у краї офіційно було скасовано польські навчальні заклади, хоча типи навчальних закладів, запропонованих Едукаційною комісією, з певними модифікаціями були збережені [3, с. 69]. Після розгрому Кирило-Мефодіївського братства в 1847 р. в кінці 50-х – на початку 60-х рр. ХІХ ст. на Україні знову піднялася нова хвиля національного й культурного відродження, яку було придушено російським царизмом. Однак, не зважаючи на репресивні заходи російського самодержавства, національний рух на Україні не затухав. Проте, діячі українського національно-визвольного руху активізували свою діяльність ініціювавши відкриття шкіл, видання навчальних посібників та іншої літератури для народу.

Реалізація реформи розкріпачення селян (1861 р.) у Волинській губернії мала певні особливості. Процес ополчення Волині, окатоличення її населення було призупинено, проте, розпочато процес русифікації українського народу. Російська мова замінила польську в урядових установах, церкві, школах, армії. У поміщицьких селах Волині почали відкриватися церковнопарафіяльні школи, початкові та вищі училища, при церковних парафіях засновувалися школи грамоти. На церковнопарафіяльні школи царський уряд покладав не лише освітню місію, але використовував їх як ідеологічну силу в боротьбі з іновірцями. Місіонерські завдання церковнопарафіяльних шкіл Св. Синодом визначались більш важливими, ніж чисто педагогічні. У цих школах навчались не лише діти православних, але і католиків, лютеран, іудеїв. Та навіть проросійський характер цих шкіл сприймався населенням Волині як прогресивний, тому що школи базувались на православній вірі, яка була рідною і близькою широким верствам населення регіону.

Церковнопарафіяльні школи у Волинській губернії були найбільш поширеним навчальним закладом. Їхня діяльність відіграла у другій половині ХІХ – на початку ХХ ст. велику роль, насамперед в ліквідації масової неграмотності населення, розповсюдженню елементарної освіти у губернії, в справі піднесення духовності народу [2, с. 78]. Якість освітнього процесу у церковнопарафіяльних школах багато в чому залежала від особистості вчителя. Тому питання підготовки і забезпечення таких шкіл учителями залишалося актуальним для досліджуваного періоду. Соціально-економічне становище народу і його, майже цілковита, неписьменність визначали основні аспекти підготовки педагогічних кадрів. Діюча система підготовки вчителів не задовольняла зростаючі потреби школи. Особливо складною була кадрова проблема для початкової освіти. По-перше, чисельність навчальних закладів для підготовки вчителів була незначною, і кількість випускників була меншою від вакансій. По-друге, професія вчителя була малооплачуваною, неprestижною. Ще гірша ситуація була у підготовці вчителів церковнопарафіяльних шкіл, тому що на них покладалась особливі завдання, ставились підвищені вимоги, а матеріальне забезпечення було гіршим. Доля вчителя церковнопарафіяльної школи була настільки важка, що добровільно її обирали або самі віддані ідеї освіти народу, або ті, кому більше не було куди податись. Ще в середині ХІХ ст. призначення на вчительську посаду було покаранням, яке присуджували за «погані успіхи і погану поведінку» студентам, священників за провини також відправляли вчителювати [5, с. 245].

Варто зазначити, що через довготривалий процес опанування вчительської професії, вимоги до особистості вчителя та незначну кількість закладів підготовки, в регіоні не вистачало вчительських кадрів. Вчителями парафіяльних шкіл призначали окремих випускників повітових училищ після дво- і тритижневої практичної підготовки в парафіяльних училищах. Найчастіше вчителями парафіяльних шкіл були випускники духовних навчальних закладів, священники, диякони, канцеляристи, унтер-офіцери та інші особи, які засвоїли програму повітових училищ. Низька заробітна плата, нестача коштів на утримання кваліфікованих кадрів спричинила те, що в освітніх закладах у більшості затримувались переважно ті вчителі, які не мали необхідної освіти або ж не могли знайти кращу роботу [2, с. 94].

Проте наприкінці XIX – на початку XX ст. рівень освіченості населення Волині залишався досить низьким. У сучасній історіографії такий стан пояснюється досить неоднозначно. Після приєднання України до Російської імперії спостерігалось дуже помітне зниження культурно-освітнього рівня українського народу, відбувалась масова русифікація, руйнувалися культурні центри Правобережної України. Завдяки російській політиці на Волині населення отримувало початкову освіту в дусі православ'я, виокремлюється православна духовна та світська інтелігенція. Таким чином церковнопарафіяльні школи посідали значне місце серед початкових навчальних закладів Волинської губернії. Вони дали можливість отримати освіту переважній більшості дітей бідних верств населення, були ближчі до народу, відповідали потребам його життя. Проте прямо залежали від соціально-економічного становища регіону та політичних процесів, що відбувалися.

Список використаних джерел:

1. Бернадський Б. Волинь у роки Першої світової війни: дис... канд. іст. наук. 07.00.01. Волинський держ. ун-т ім. Лесі Українки. Луцьк, 1999. 190 с.
2. Бричок С. Церковнопарафіяльні школи в системі початкової освіти на Волині (друга половина XIX - 20-ті рр. XX століття): дис... канд. пед. наук: 13.00.01. Житомирський держ. ун-т ім. Івана Франка. Житомир, 2005.
3. Єршова Л. Історичні та соціальні умови розвитку церковної освіти на Волині. *Волинь-Житомирщина: Історико-філологічний збірник з регіональних проблем*. ЖДПУ ім. І.Я. Франка. Житомир, 1997. № 1. – С. 69-75.
4. Левківський М. Велика Волинь: історія освіти і культури : монографія. Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2011. 630 с.
5. Сірополько С. Історія освіти в Україні. Київ: Наукова думка, 2001. 912с.
6. Смолій В. А. Енциклопедія історії України. В 5 т. Київ: Наук. думка, 2003. Т. 1. 2005. 688 с.

ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ

Гомоль Т. П., здобувач ступеня вищої освіти «магістр»
Сілкова Е. О., старший викладач кафедри математики з методикою викладання
Рівненський державний гуманітарний університет

Перед національною освітою на сучасному етапі стоїть важлива задача підготовки до життя молодого покоління в аспекті конкурентоспроможного і здатного до перманентного удосконалення суспільства. Соціально-економічні трансформації висувають перед освітою завдання сприяння формуванню творчих, компетентних людей, які володіють критичним мисленням, вміють здобувати знання самостійно і ефективно користуватися ними. Відома методист С. Логачевська підкреслює, що у здійсненні цього завдання головна роль відводиться школі, яка повинна так організувати освітній процес, щоб кожен урок, зокрема і урок математики у початковій школі, розвивав пізнавальні інтереси школярів, виховував гармонійну особистість здобувача освіти [4]. Переорієнтація сучасної парадигми освіти згідно з тенденціями вимог європейського освітнього простору закріплена у Державному стандарті початкової освіти [2], у концепції Нової української школи [8]. Зміст зазначених документів визначає важливість виховання активної, відповідальної, свідомої та творчої особистості дітей. Суттєва роль у цьому процесі відводиться математичній освітній галузі.

Науковці М. Богданович, Н. Генсіцька-Антонюк, А. Дмитрієва, Л. Коваль, М. Козак, Я. Король, О. Онопрієнко, Н. Руденко, В. Сілков, Е. Сілкова, С. Скворцова, Д. Широкова підкреслюють значущу роль математичних текстових задач як засобу формування не лише предметних компетентностей, а й виховання всесторонньо розвиненої особистості здобувачів освіти.

Поняття текстової задачі представлено багатьма визначеннями, проте аналіз теоретико-методичної літератури засвідчив, змістовним є, на думку Л. Коваль та С. Скворцової, таке, згідно з яким текстова задача характеризується як опис деякої ситуації природною мовою, у якому представлена вимога здійснити кількісну характеристику певного компонента цієї ситуації, визначити наявне чи відсутнє певне співвідношення між її компонентами [3].

Методикою та практикою математичної освітньої галузі у початковій школі арифметичні задачі переважно поділяються за кількістю дій, які необхідно виконати у процесі час їх розв'язування на прості та складні. У початковій школі у освітньому процесі з математики розглядаються прості та складні задачі на 2-4 дії [10].

У «Державному стандарті початкової загальної освіти» вказується, що наскрізна мета освоєння математичної освітньої галузі полягає у формуванні в здобувачів освіти математичної та інших ключових компетентностей, у розвитку їх мислення, здатності до розпізнавання, моделювання процесів, ситуацій з повсякдення, які доречно розв'язувати, застосовуючи математичні методи, а також здатності робити усвідомлений вибір [2].

Н. Генсіцька-Антонюк слушно зауважує, що урок математики володіє педагогічним потенціалом для реалізації інтелектуального, екологічного, морального та патріотичного виховання, які опираються на необхідність критичної оцінювання даних, процесів та результатів розв'язування текстових задач навчально-практичної спрямованості, із застосуванням наявного досвіду математичної діяльності у пізнанні оточуючого світу [1].

Цінною є думка О. Савченко про те, що провідну роль серед засобів навчання математиці займає шкільний підручник, який є різновидом навчальної літератури, що за змістом та структурою відповідає навчальній програмі з предмета [9].

О. Савченко також додає, що на підручник математики покладається інформувальна, розвивальна, систематизуюча, контролююча та мотивуюча функції. Підручник математики є системою наукових відомостей, фактів та навчальних завдань різного характеру, через які виражається основний зміст математичної освітньої галузі. При відборі завдань до підручника авторами враховуються цілі навчання, вікові особливості учнів, закономірності організації освітнього процесу, рівень навчально-освітньої підготовки здобувачів освіти [9].

У підручниках математики для початкової школи автора Світлани Панасівни Логачевської текстові задачі групуються наступним чином:

- задачі, у яких мова йде про трудові процеси, а їх зміст спрямований на моральне, економічне та трудове виховання.
- задачі, в яких розкриваються сучасні технології, досягнення науки, трудова діяльність людей та трудову підготовку підростаючого покоління;
- задачі з екологічним змістом, пов'язані з охороною природного довкілля, в яких реалізується екологічне виховання;

Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених

З М І С Т

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Безека С. С., Поліщук О. П. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ТОЛЕРАНТНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	3
Бернар І. М., Горопаха Н. М. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НАВИЧОК, ОРІЄНТОВАНИХ НА СТАЛІЙ РОЗВИТОК.....	4
Ваколюк А. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	5
Варейчук К. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	6
Воронова І. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПЛАНІМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ПОБУДОВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ	7
Гоголь Т. В., Кіндрат В. К. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТЬОГО ТРЕНЕРА-ВИКЛАДАЧА.....	8
Голя Г. М., Бричок С. Б. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНИХ ШКІЛ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	9
Гомоль Т. П., Сілкова Е. О. ВИХОВНИЙ АСПЕКТ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ У ПІДРУЧНИКУ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ С. ЛОГАЧЕВСЬКОЇ.....	11
Гопанчук В. В., Дубич К. П. ГУРТКОВА РОБОТА З ІНФОРМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	12
Данилюк Т. В., Стельмашук Ж. Г. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Дацьо А. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ.....	14
Демянчук В. І., Генсіцька-Антонюк Н. О. ЗНАЧУЩІСТЬ ТЕОРЕМИ ПРО ТРИ ПЕРПЕНДИКУЛЯРИ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	14
Джурик К. І., Баліка Л. М. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСВІТНЯ ДИСКРИМІНАЦІЯ»	15
Долганик М. І., Поліщук О. П. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	17
Дяденчук А. Ф. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАКАЛАВРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ ДО САМООСВІТИ ПІД ЧАС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	18
Жирун А. В., Синьчук О. М. СУТНІСТЬ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	19
Жулінська О. О., Свиріпа Л. К. СПЕЦИФІКА ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ІЗ ЕЛЕМЕНТАМИ РЕКЛАМНОГО ОГОЛОШЕННЯ В 4 КЛАСІ НУШ.....	20
Зух О. В., Горопаха Н. М. LEGO-КОНСТРУЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	22
Ісаєва Д. Ю., Суятинова К. С. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Капран Ю. В., Крайчук О. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ РІВНЯНЬ ТА НЕРІВНОСТЕЙ У КУРСІ МАТЕМАТИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	23
Кіндрат Т. М., Горопаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ ТА ПОШУК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	25
Ковтунович Т. А., Маліновська Н. В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ПРАВАМИ ТА ОБОВ'ЯЗКАМИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Ковтунович Т. О., Баліка Л. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	28
Кожарко М. В., Поліщук О. П. ЦІНІСНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕТНОПЕДАГОГІКИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	29
Козлинець М. С., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ГІПЕРАКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	31
Козловська Х. Р., Свиріпа Л. К. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ТА ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ НУШ.....	32

Крук Т. М., Поліщук О. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	34
Кузьмич А. О., Петренко О. Б. ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПОНЯТТЯ «АВТОРСЬКА ШКОЛА» В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	36
Кулакевич Л. М., Присяжнюк І. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОШКИ PADLET ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ONLINE-НАВЧАННЯ.....	37
Kurylenko Dana CREATIVE POTENTIAL AS A CREATIVE CONCEPT OF STUDENT'S CONSCIOUSNESS.....	38
Леонтьєва К. М., Шадюк О. І. ЛЕПБУК ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОЇ ГРУП.....	39
Леошек О. В., Коваль В. В. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ТІЛА ОБЕРТАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІКТ»	40
Лукомська Ю. В., Галатюк Ю. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ФІЗИЧНІ ЗАДАЧІ З МЕХАНІКИ ВЕКТОРНО-ГЕОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ.....	41
Лясковець О. П., Безкоровайна О. В. ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ГОВОРІННІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	43
Магурчак Л. В., Боровець О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	44
Макарець А. Л., Маліновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ ТРЕТЬОГО РОКУ ЖИТТЯ.....	45
Манзик Л. Ф., Стельмашук Ж. Г. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ	46
Мартінова С. О., Маліновська Н. В. УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ	47
Матвієнко С. П., Оксенюк О. В. ПЕРЕВАГИ І РИЗИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	47
Мельничук Н. В., Дубич К. П. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У КУРСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	49
Московчик І. М., Горобаха Н. М. РОЛЬ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ПРАЦЕЛЮБНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Музика М. А., Шевчук О. А. ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ ТА ЙОГО УНИКНЕННЯ В СЕРЕДОВИЩІ ІСНУВАННЯ	51
Музичук Ю. А., Павлюк Т. О. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТРЕНАЖЕРІВ	53
Мурдза Х. В., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ	54
Мурдза Х. В., Руденко Н. М. УСНА НАРОДНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ ІІ РІВНЯ.....	55
Наумич В. М., Сілкova Е. О. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ІГОР ПРИ ВИВЧЕННІ НУМЕРАЦІЇ ЦІЛИХ НЕВІД'ЄМНИХ ЧИСЕЛ В КУРСІ МАТЕМАТИКИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	56
Петрица Ю. І., Чайка В. М. ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	56
Пилипюк Н. О., Стельмашук Ж. Г. ПЕДАГОГІЧНІ СИТУАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НУШ.....	58
Пікун О. Р., Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИКЛАДНОЇ СПРЯМОВУВАНОСТІ ГЕОМЕТРІЇ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ	59
Плюта В. А., Плюта Н. В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АКВАФІТНЕСУ	60
Поліщук Н. П., Галатюк Ю. М. ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	62
Полюхович Д. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ АЛГЕБРАЇЧНИХ ЗАДАЧ З КОМПЕТЕНТНІСНИМ ПІДХОДОМ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	64
Попова К. В., Гон М. М. ЕВОЛЮЦІЯ (НЕ) ПРИСУТНОСТІ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ (1991 – 2016 РР.)	65

Радзевич Ю. Ю., Оксенюк О. В. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	67
Сад М. О., Шевчук О. А. ПРОБЛЕМИ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ	69
Свистун В. П., Пустовіт Г. П. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ЗМІСТ ТА ЗАВДАННЯ	70
Сидорчук Т. В., Шадюк О. І. МНЕМОТЕХНІКА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКА	72
Стельмах Н. Г., Галатюк Ю. М. ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ У КУРСІ ФІЗИКИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ.....	73
Стельмах Н. Г., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ КАРТОК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ІНТЕГРАЛ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ»	75
Тертична Г. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	76
Тишкун В. А., Павлюк Т. О. РОЛЬ КАЗКОТЕРАПІЇ У РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ....	77
Трачук М. В. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ВИХОВАННЯ І НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З РІЗНИМИ ОСВІТНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	78
Фалко І. І., Шадюк О. І. БІЗБОРД – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	80
Чудінович В. О., Баліка Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	81
Швед В. М., Павлюк Т. О. ВИХІДНІ РІВНІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИЗАРТРИЄЮ ЗАСОБАМИ МАЛИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ЖАНРІВ	82
Шевчук Н. К., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Шевчук О. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ОНЛАЙН ЗАНЯТТЯХ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОСНОВ ОХОРОНИ ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	84
Шишак А. М., Чайка В. М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ: ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ.....	85
Штокало О. Л., Ничипорук І. А., Глінчук Ю. О. ОХОРОНА ПРАЦІ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ.....	86
Штокало О. Л., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ДРУЖНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	88
Шумелянко М. В., Павелків О. М. ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАНІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	90
Юрчик Н. В., Шадюк О. І. ВПЛИВ АВТОРСЬКОЇ КАЗКИ НА МОРАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	91
Яремович М. А., Сойчук Р. Л. ГРОМАДЯНСЬКА ОСВІТА – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ СУПЕРЕЧЛИВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ	92

МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Волошина О. В., Кулакова Л. М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО СТВОРЕННЯ СІМ'Ї (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ)	93
Воробей О. М., Ямницький В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМПАТІЇ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ МОЛОДОЇ СІМ'Ї	94
Главінська Е. С., Михальчук Н. О. ПЕРЕДУМОВИ ТА ФАКТОРИ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	95
Зайчук О. С., Камінська О. В. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ТА РІВНЯ КОНФЛІКТНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	96
Карпенко М. С., Суятинова К. Є. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З СИНДРОМОМ ДАУНА ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	97
Левандовська А. В., Ямницький В. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	99

Максимчук М. Ю., Камінська О. В. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ЯК ПЕРЕДУМОВА УСПІШНОЇ ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ З ПІДЛІТКОВОЮ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЮ	100
Подерня Н. К., Главінська О. Д. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ.....	101
Романюк О. В., Главінська О. Д. ЕМПАТІЯ ЯК СКЛАДОВА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ	102
Хомюк І. Я., Ямницький В. М. МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	103

МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Ажнюк І. В., Петрівський Я. Б. АЛГОРИТМИ І МЕТОДИ ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ В ЗАДАЧАХ МОДЕЛЮВАННЯ ДЕТЕРМІНОВАНИХ ПРОЦЕСІВ.....	105
Берега О. А., Присяжнюк І. М. ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «АНАЛІТИЧНА ГЕОМЕТРІЯ В ПРОСТОРІ» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	106
Boahen P. A., Naborets O. A FORMAL LOGIC IN SOLVING PROBLEMS OF DIAGNOSIS, TREATMENT AND PREVENTION OF DISEASES	107
Гончарук О. О., Петрівський Я. Б. ВИКОРИСТАННЯ W-ФУНКЦІЇ ЛАМБЕРТА ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ	108
Гошко А. С., Денисюк Н. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ 8 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	109
Єфимець Д. Я., Шевчук О. А. ЕКОЛОГІЧНІ НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ВЕРШКОВОГО МАСЛА В УКРАЇНІ	110
Зеленяк М. В., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ В УКРАЇНІ	112
Земба Я. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ДИНАМІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ.....	114
Кашернюк А. О., Портухай О. І. ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	115
Маринич І. Д., Шевчук О. А. ВИРОБНИЦТВО ШОКОЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	117
Нечитайло Д. В., Велесик Т. А. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ	120
Приймак О. О., Костолович М. І. ПРИРОДНИЙ ТА КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК ЧИННИК АКТИВІЗАЦІЇ ТУРИСТСЬКО-КРАЄЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	122
Процькова І. В., Шевчук О. А. СТАН ХЛІБОПЕКАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОЛОГІЮ	123
Стрелець Я. І., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ ТА ЇХ РОЛЬ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ	125
Тимошук І. М., Петрівський Я. Б. НЕЛІНІЙНЕ ПРОГРАМУВАННЯ. МЕТОД МНОЖНИКІВ ЛАГРАНЖА.....	126
Тищенко О. Л., Безрук Ю. М. ГЕОГРАФІЯ ПОШИРЕННЯ БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ У ЄВРОПІ.....	127
Толба Омар Алі Мухамед Тавакал, Лунгол О. М. СУЧАСНІ ДОСЯГЕННЯ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ ФІЗИКИ	128
Холодюк І. О., Шевчук О. А. ГІПОДИНАМІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК СКОЛІОЗУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	129
Шимчук Б. Р., Портухай О. І. ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ НА РОЗВИТОК РОСЛИННИЦТВА	130
Юрим І. Л., Шевчук О. А. ДОТРИМАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ СИРОВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ ЩОДО ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОРОВ'Я- ТА ЖИТТЄЗБЕРЕЖЕННЯ.....	132

МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Крохмаль Г. В., Петрівський Я. Б. ДЕТЕРМІНОВАНІ МОДЕЛІ ЦІЛОЧИСЛОВОГО ЛІНІЙНОГО ПРОГРАМУВАННЯ	134
Сіранчук В. О., Дубич К. П. СТВОРЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «IOT_ALL» ДЛЯ ВИВЧЕННЯ IOT	135

Ушаков М. А., Сінчук А. М. ВИКОРИСТАННЯ СЕРЕДОВИЩА «UNITY 3D» ДЛЯ РОЗРОБКИ ГРИ В КУБИК-РУБИК.....	136
Цехмейструк В. М., Паламарчук О. С. РОЗВИТОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕГІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	137
Шинкарчук Н. В. АПАРАТНО-ПРОГРАМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІРТУАЛЬНИХ РОБОЧИХ СТОЛІВ	138

МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Воят С. В., Крет Р. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ТУРЕЧЧИНОЮ ЗА ВЕРЕСЕНЬ – ГРУДЕНЬ 2021 РІК (НА ОСНОВІ ІВЕНТ-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТОРІНКИ ПОСОЛЬСТВА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ В УКРАЇНІ В ТВІТЕРІ)	139
Горбунов В. В., Тенькова З. Ю. ФОРМУВАННЯ ІМПЕРСЬКИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.....	139
Дацюк Ю. В., Мартинчук І. І. МІЖНАРОДНІ АНТИГІТЛЕРІВСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЇХ РІШЕННЯ.....	140
Дем'яненко А. А., Крет О. В. РОЛЬ НІМЕЧЧИНИ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЧНИХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИНАХ З УКРАЇНОЮ.....	141
Десятничук І. І., Михальчук Р. Ю. СТАНОВЛЕННЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ В РОСІЇ: ДІЯЛЬНІСТЬ І ТА ІІ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ.....	143
Добровольська В. А., Гумен С. Ф. ГРИГОРІЙ ПОЛЕТИКА – ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ, ПЕРЕКЛАДАЧ, ПУБЛІЦИСТ, ІСТОРИК, ПРОСВІТИТЕЛЬ	145
Долганова М. П., Северова О. В. М. С. ЛУНІН – АВТОР ПЕРШОГО СИСТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕКАБРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	146
Дудай В. Ю., Мартинчук І. І. РОЛЬ ВУДРО ВІЛЬСОНА У ВРЕГУЛЮВАННІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	148
Кладько В. О., Мартинчук І. І. ПЕРЕДУМОВИ ПЕРШОЇ НАГІРНО-КАРАБАСЬКОЇ ВІЙНИ 1991-1994 РР.	150
Климовець В. В., Мартинчук І. І. ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДУМОВ РОСІЙСЬКО-ЧЕЧЕНСЬКИХ ВОЄН.....	151
Ксьондзик С. М., Давидок Р. П. ДЖЕРЕЛА З ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА.....	151
Кучеров Г. Г. МЕМУАРНА ЛІТЕРАТУРА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ “ПРОСВІТ” ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ	153
Ладика Д. Є., Михальчук Р. Ю. ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПИТАННЯ НА ПАРИЗЬКІЙ МИРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.....	154
Лесняк В. Ю. ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ.....	155
Лісовець А. П., Крет О. В. СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ФРАНЦІЄЮ.....	156
Мартинчук Ю. П., Бакуменко О. П. РОЛЬ В. ЧЕРЧИЛЛЯ У КОНСОЛІДАЦІЇ БРИТАНЦІВ НА ПОЧАТКУ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	157
Мирончук М. А., Мирончук А. С. ВНЕСОК УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ У БОРОТЬБУ ІЗ НАСЛІДКАМИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ.....	158
Михальчук Р. Ю. ТОРГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРЕЇВ В МІЗОЧІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (1921–1939 рр.)	159
Монич О. І., Данилець Ю. В. РОЗВИТОК АРХАНГЕЛО-МИХАЙЛІВСЬКОГО МОНАСТІРЯ У СЕЛІ GIULEȘTI (ДЖУЛИН) В 1692–1809 РР.	161
Наконечна(Яруга) К. А., Плюта Н. В. ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ США: Саратога. Компанія 1777р.	162
Поліщук А. О., Михальчук Р. Ю. ЖЕРТВИ СЕРЕДНЬОВІЧНОЇ ІНКВІЗИЦІЇ	164
Рушак В. Ю., Гуменюк О. В. «ВПЛИВ КНЯЗЯ ВАСИЛЯ-КОСТЯНТИНА ОСТРОЗЬКОГО НА ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ»	166
Семеренко М.-В. В., Михальчук Р. Ю. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СЕЛЯН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ В СЕРЕДНЬОВІЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	167
Сухий В. І., Северова О. В. ВИНИКНЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ІДЕЙ ТЕОРІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ	169
Таргонська А. І., Мартинчук І. І. ВИБОРЧА РЕФОРМА 1832 Р. В АНГЛІЇ	170

Федюшко В. О., Мартинчук І. І. ОСВІТА ЖІНОК У ВІКТОРІАНСЬКУ ЕПОХУ	172
---	-----

МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Bahlai M. R., Shainer I. I. RUSSIAN LANGUAGE IN UKRAINE: REDUCTION OF ITS USE DUE TO WAR	174
Гайдук А. О., Шульжук Н. В. ВСТАВНІ ТА ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА ЛИСА: ФУНКЦІЙНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ	175
Кіт І. Р., Струк І. В. ЛІТЕРНІ ПАРАГРАФЕМНІ ЗАСОБИ У ДИТЯЧОМУ ТВОРІ Р. ДАЛА «MATILDA» ТА СПОСОБИ ЇХ ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	176
Шупічук Д. В., Безкоровайна О. В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	178

МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Нестерук О. І., Менделюк Т. М. ВИШИВАНКА–КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	179
Паславський М. С., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ХРИСТИНОПОЛЯ (ЧЕРВОНОГРАДА) КІНЦЯ ХVІІІ- ХІХ СТОЛІТЬ: СПРОБА ІСТОРИЧНОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ	180